Hugo Lukšić –

zaboravljeni karlovački slikar

Zavirimo li u prošlost našega grada, naići ćemo na priče ljudi čiji su talenti morali ustuknuti pred surovom stvarnošću svoga vremena. Jedna od takvih priča je i ona o Hugu Lukšiću (Karlovac, 1861. - Karlovac, 1917.).

Lukšić je potjecao iz bogate trgovačke obitelji, a slikarsku je akademiju završio u Münchenu (1884.–1887.). No, povratak u Karlovac donio mu je tešku dilemu: slikanje ili trgovina? Zbog financijskih razloga prevagnula je trgovina, ali je umjetnost ipak ostavila trag.

Uglavnom se bavio portretima, a iz tog razdoblja posebno se ističu:

Njegov posljednji veliki autoportret (1895.), koji se danas brižno čuva u Muzejima Grada Karlovca. (vidi sliku)

Portret Tone Bedića (1892.) – portret Prettnerova raznosača oglasa koji je svojevremeno privlačio poglede prolaznika izložen u izlogu Reichove knjižare (nasuprot Lukšićeva stana). Slika se navodno nalazi u Švicarskoj (Basel), u posjedu nasljednika obitelji Lukšić.

Kako je Karlovac polako gubio status moćnog žitnog središta, tako se gasila i potreba imućnih trgovaca za portretiranjem. U isto vrijeme, na velika vrata ulazi fotografija i zauvijek mijenja način na koji obitelji bilježe svoje uspomene.

Možete li zamisliti da umjetnik u vama mora utihnuti zbog ekonomske krize i povijesnih promjena? Priča o Hugu Lukšiću upravo je takva – priča o talentu, sudbonosnim izborima i zaboravljenom sjaju starog Karlovca.

I

Izvor teksta: Simić-Bulat, A. Slikarstvo u Karlovcu devetnaestoga stoljeća : Galerija "Vjekoslav Karas" Karlovac, 4. studenog do 3. prosinca 1978. Karlovac : Gradski muzej Karlovac, 1978., str. 34.

Ott, I. Hugo Lukšić. 1968, 14. studeni. Karlovački tjednik : Svjetlo, str. 8 i 13.

Izvor slike: : Simić-Bulat, A. Slikarstvo u Karlovcu devetnaestoga stoljeća : Galerija "Vjekoslav Karas" Karlovac, 4. studenog do 3. prosinca 1978. Karlovac : Gradski muzej Karlovac, 1978., str. 34.